

Iată — răsufiu,
mă trudesc,
incă-s viu
și scriu poezie
(atîta cît știu!)
Cu viața în luptă
așa mă socot:
mă-ncrunt către viață
și lupt pe cît pot!

Dar dacă mă răfui
să nu crezi cumva
că nu-mi este dragă.
Din contra: adio
de-o fi să-i șoptesc și în luptă să pier,
pe ea, cu brutakele-i labe de fier,
eu tot voi iubi-o!
Eu tot voi iubi-o!

Să zicem că ștreangul
de git mi l-au pus
și vin să mă-ntrebe în fața:
„Ooră maivreisă trăiești sau nu vrei?”
Atunci, drept răspuns, aș urla: